

ת"ד 3220/06/16 - מדינת ישראל נגד דוד יאיר סעדאתי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 3220-06-16 מדינת ישראל נ' סעדאתי
לפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד יאיר סעדאתי
ע"י ב"כ עו"ד קישאווי

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של אי ציות לתמרורי 206 ו- 301 ובעבירה של נהיגה בקלות ראש. על פי עובדות כתב האישום נהג הנאשם מונית מסוג פולקסווגן (להלן: "המונית") ברחוב אהוד מנור בחולון והתקרב לצומת עם רחוב ברקת (להלן: "הצומת"). סמוך לצומת, מכיוון נסיעת הנאשם, מוצבים תמרורי 301 ו- 206. הנאשם לא שעה לתמרורים, נכנס לצומת בנסיעה ישר מבלי לתת זכות קדימה לרכב מעורב שנסע אותה עת על רחוב ברקת מדרום לצפון, חסם את דרכו וגרם לתאונה שבעקבותיה נחבלו הנהג המעורב והנאשם וכלי הרכב ניזוקו.
2. התיק נקבע לשמיעת הוכחות. על סף דיון ההוכחות הודיע סנגורו של הנאשם כי הוא חוזר בו מכפירה ומודה במיוחס לו בכתב האישום. בטיעוני המאשימה היא עותרת להטיל על הנאשם פסילת רישיון שלא תפחת מ- 7 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. עמדה זו נשענת על הטעמים הבאים: עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם הנוהג משנת 1973 ולחובתו 70 הרשעות קודמות; רשלנות ברף גבוה שכן הנאשם ביקש לפנות שמאלה בצומת בה מותרת פניה ימינה בלבד וכך נטל סיכון לא סביר ועל כך שהנאשם לא הודה ונטל אחריות בהזדמנות הראשונה אלא רק על סף דיון ההוכחות.
3. בטיעוני ההגנה צוין כי ראוי להשית על הנאשם את פסילת המינימום בת 3 חודשים לצד פסילה על תנאי וקנס. על פי הנטען על ידי ב"כ הנאשם בימין הדרך ממנה הגיע הנאשם חנו כלי רכב שהסתירו לנאשם את שדה הראיה כך שעל מנת לבצע פנייה שמאלה נאלץ הנאשם להיכנס למרכז הכביש. ההגנה טענה גם לרשלנות תורמת של הנהג המעורב שטען כי ניסה לבלום את רכבו אך בדוח הבוחן לא הוזכר כי נמצאו סימני בלימה.

דין והכרעה

4. טרם שאקבע את מתחם העונש ההולם לעבירה ראוי להסיר מן הדרך שניים מטענות ההגנה. טענה אחת נוגעת לקיום רשלנות תורמת של הנהג המעורב. בטיעוניה לא ציינה ההגנה מתי בדיוק נבדק הכביש על ידי בוחן לקיום סימני בלימה ביחס למועד התאונה. בהיעדר טיעון לסמיכות זמנים בין התאונה לבדיקת הבוחן לא ניתן להסיק מאי גילוי סימני בלימה על הכביש כי טענת הנהג המעורב כי בלם את הרכב אינה נכונה. זאת ועוד: גם אילו הייתי מניח, לצורך הדין בלבד, כי הנהג המעורב לא בלם גם אז לא היה בכך כדי לזקוף נתון זה לזכות הנאשם. מכיוון שאין חולק כי זכות הקדימה בדרך הייתה של הנהג המעורב הרי שהוא זכאי לצפות לנסוע בנתיבו ללא הפרעה או חסימה. באין טענה כי הנהג המעורב נסע במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך לא ברור מדוע צריכה העובדה שהנאשם חסם את נתיב נסיעתו של המעורב, באופן שלא אפשר לו, על פי הנחתי התיאורטית, לא להספיק לבלום, צריכה להיזקק לזכות הנאשם?

טענה אחרת שהציגה ההגנה נוגעת למצב כלי הרכב בימין הדרך ממנה הגיע הנאשם. לתמיכה בטענה זו הוצגה לי תמונה שלא ברור מי צילם אותה ומתי צולמה ביחס לתאונה. זאת ועוד, לא שוכנעתי מטיעוני ההגנה לרבות התמונה שהציגה כי היה הכרח בנסיבות העניין שהנאשם יגיע עד אמצע הכביש כדי לאפשר לו שדה ראייה מלא ובלתי מופרע לתנועה החוצה.

5. אפנה כעת למתחם העונש ההולם. לצורך קביעת מתחם העונש בנסיבות יש להתחשב במידת הרשלנות של הנאשם ובחומרת הפגיעות. הפגיעות במקרה זה הן קלות וברף נמוך. לעומת זאת, רשלנות הנאשם - שהגיע למרכז הצומת על מנת לשפר את שדה הראייה ובכך נטל סיכון בלתי סביר כי בעשותו כן הוא צפוי לחסום את דרכה של התנועה החוצה וממילא נטל סיכון כי רכב כמו זה של הנהג המעורב יתנגש ברכבו בעת שהוא מנסה לתמרן על מנת לשפר את שדה ראייתו- היא ברף הגבוה. בהתאם אני סבור כי מתחם העונש ההולם בנסיבות נע בין 3 חודשי פסילה ל-7 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס. במקרה שלפני יש לזקוף לזכות הנאשם כי הודה ונטל אחריות על התאונה, הגם שנטילת אחריות זו הייתה על סף דיון ההוכחות בתיק. אני זוקף לחובתו של הנאשם את עברו התעבורתי המכביד ועברו הפלילי. אני זוקף לחובת הנאשם גם את עובדת היותו נהג רכב ציבורי שכן כפי שנפסק "עובדת היות המבקש נהג מקצועי הינה בעיני שיקול לחומרא ולא לקולא, שכן גוברת אחריות בית- המשפט להרחיק נהגים מסוכנים הנמצאים כל שעות היום על הכביש תוך סיכון האנשים שמסביבם" (רע"פ 11490/05 חיים אלימלך נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).

6. לאור האמור לעיל אני מטיל על הנאשם, בגדרי המתחם אותו קבעתי, את העונשים הבאים:

1. קנס בסך ₪1600 לתשלום עד 20.10.17.

באחריות הנאשם לקבל שובר תשלום הקנס ממזכירות בימ"ש זה.

2. פסילה על תנאי בת 3 חודשים למשך 3 שנים.

עמוד 2

3. פסילת רישיון למשך 4 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בימ"ש זה עד ולא
יאחר מיום

זכות ערעור לבימ"ש המחוזי בת"א תוך 45 יום

ניתנה היום, 3.10.17, במעמד התביעה ובהיעדר הסגור והנאשם